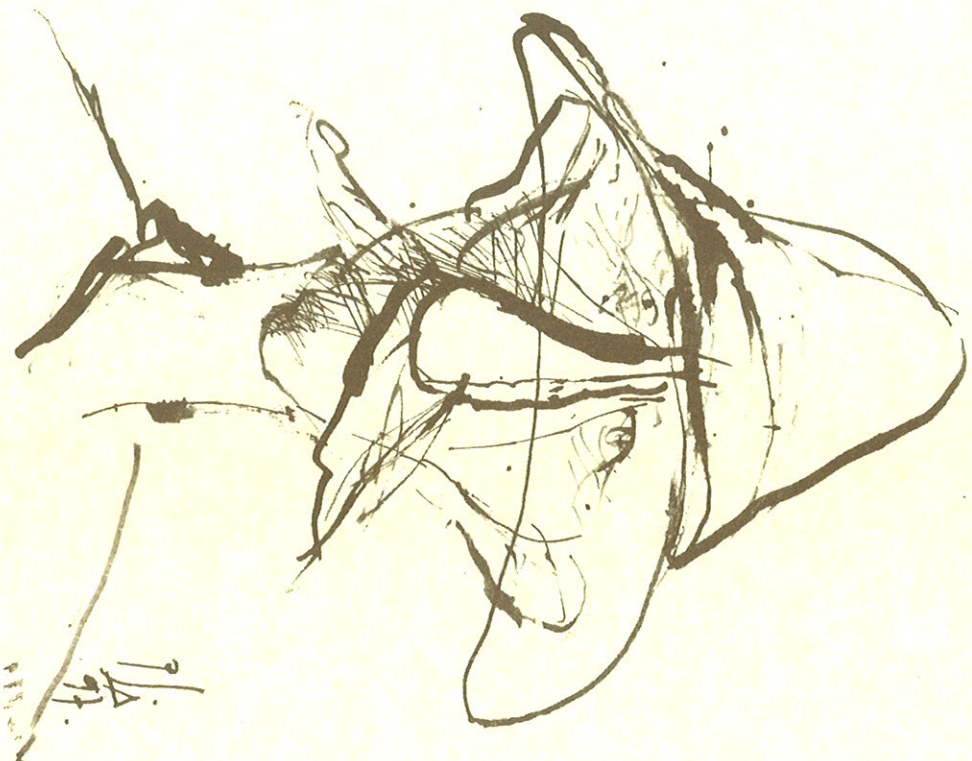

Jeltelen fekszik lenn
Var János, lelence
a pusztának. Nincsen
senki, hogy felejtse...
s a szíve elmerül,
mint vízben a lence.

Egy völgy a nagyvilág,
jóhírét ne keltse
az ég!... Var Jánosnak
lábán áll Gelence,
feje a Dunában,
s teste a medence.

[7]

17. 8.

Rengeteg szobám van,
mindenik egy csarnok.
Fehér palotámban
se szegek se sarkok.
Azt hinnétek, hogy tán
gyöngyből készül polca,
úgy őriz palotám,
mint fegyveres szolgál.
És mint képzelt szellem,
ki sötétbe ragadt:
lábam feneketlen
mélybe csatolt lakat.
Hét pecséttel zárva,
mit sohase láttok,
ropogó ruhában
szakállamon állok.
Ó, jöjjetek hozzám,
én vagyok a hagsyma!
Kinyitom palotám,
hogyha a föld hagyja.

[8]

Szállnak a szilvafák,
ittam én elég bort.
Este lett... s fénylik a
debreceni égbolt.

Száll a dohány füstje,
arra lehet Várad...
Kettő között a hold
az utolsó járat.

[9]

14
9.8.

Két napja hiába vinnog kutyám,
elfolyt nyála, beleiből a vér,
aztán elindult a többiek után:
fényesebb láncot, udvart cserél.

Hirtelen megtört lázas tekintete,
forrázó alomból kőre feküdt,
s mire megjött a dózis, csepp tente,
addig véres helyéről már felült

finom csontvacsorák ladikjába,
és csillogó üvegbőrben csaholt.
S mit Túfokán, vámszedőktől rabolt,

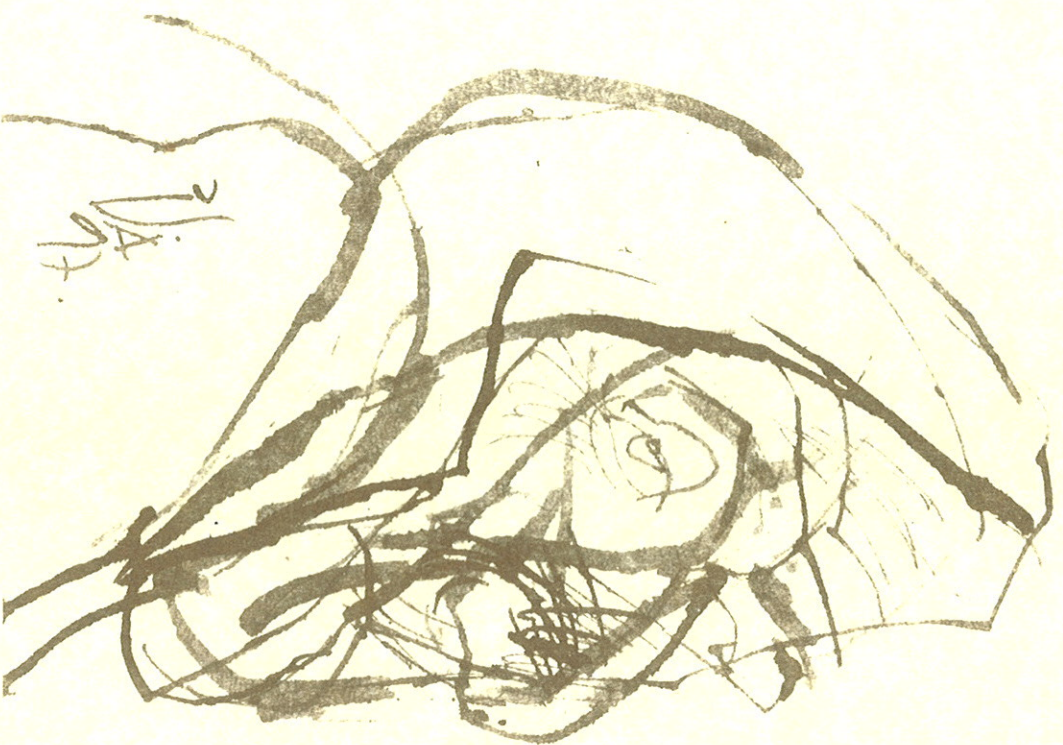
még rúgott egyet, élve próbálja,
följutott-e a fényesebb udvarba,
s ott... felhőit az égre kizavarja.

Egy kék mesekönyvben
van a legszebb csónak:
ketten ülnek benne,
s egymásra locsolnak.
Nincs náluk evező,
lábuknál hevernek,
el kellett képzelni,
addig hogy' eveztek.

Utána akárhány
csónakot is láttam,
játékként forogtak,
bent a hűvös árban.
És lakatlan, vadon
partokhoz csapódtak,
és nyomban sötét lett,
elmerült a csónak.

[111]

Istenektől hangosak az erdők!
Áfonyában taposnak reggelig,
és sűrű párában a gyógygyferdők
fekete mustját bőrükre kenik.

Négy táltossal felvonul a hajnal,
és szétnyílnak a nemlét ágai,
mérik egymást és buja kacajjal
eltömnik az éjpaták nyomait.

A fény, e négy táltosnak tömlőce,
hátuk ostorozza sugaras zab,
és a hazavándorlók törkölye
nyelvük alá önti a parazsat.

S hogyha fürdik a lombban Dánáé,
kátyúba vetve a vándorkocsit:
feledve bakot, merre ló s szekér,
az égtengely szálfákhoz csapódik.

[12]

Kiadta az Avis Könyvek Kiadói Bt., Szeged.
Grafikai szerkesztő: Markulik Balázs.
A könyvet a szerzők tervezték.

Készült 500 példányban a Gyomai Kner Nyomda Rt.-ben,
a nyomda alapításának 116. esztendejében.
Felelős vezető: Papp Lajos vezérigazgató.
☎ 06/66/386-211
<http://www.lang.hu/gykner.nyomda>
E-mail: gykner@lang.hu
E-mail: kneryomda@nap-szam.hu

Portfólió

Egy példára véletlenes körlevél

Tuzsár György
2020. március 19.